

видѣ му ся твърдѣ опасно, понеже при всичко-то си напрѣжаніе не бѣ нищо успѣль; а че помисли си и това, ако Русія за кожд-то ся всѣ-кій день чакаше да ся запустне въ бой съ Тур-циѣ, взѣме Сърби-тѣ за съюзници, каква ще опасность тогда да бѣде за тѣхъ!

На еднаж скупчинѣ въ Смедерево рѣшихъ Сърби-тѣ, да проводѣтъ едно посланичество въ Цариградѣ, — за това избрахъ два кнеза и одного българина по имя Петъръ Ичку, единъ твърдѣ искусенъ человекъ въ политичны-тѣ свѣтски работы.

Следъ онажъ знатна побѣда, кожд-то при-добихъ Сърби-тѣ надъ Турцы-тѣ, последова сега природно, за да искать повторително оныя по предишны-тѣ си исканія. Сърбски-тѣ работы взѣ сега на рѣкѣ както рекохмы Петъръ Ичку, кой-то бѣше нѣкогашъ служилъ като тержуманъ на единъ турскій посланикъ въ Берлинъ; и въ Цариградѣ показа той твърдѣ голѣмо дарование въ преговоры-тѣ помѣжду порта-тѣ и Сърбы-тѣ, а най-много го ползува и това че бѣше полу-чилъ при Турцы-тѣ голѣмо вліяние. Той пред-стави на порта-та толкова страшно еднаж голѣ-ма опасность, сиречь че Сърби-тѣ сѣ сложни съ Русы-тѣ, кой-то тамамъ бѣхъ почнали да влѣгватъ въ Влахиѣ и Молдавиѣ, что-то тя тоя часъ престана на тѣхни-ти предложенія, и за-повѣда да ся приведѣтъ тутакси въ дѣйствие, ако и че бѣхъ на нейно-то принципиално упра-вление съвсѣмъ противни. При ковецъ-тѣ на Октомврий върна ся Петъръ Ичку въ Сме-дерево и яви на Сърби-тѣ, че имъ позволява порта-та да бѣдѣтъ сами ти господари отъ